

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 446/2018-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. decembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a maloletého [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených advokátom doc. JUDr. Štefanom Kočanom, PhD., Nitrianska 1837/5, Piešťany, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práv podľa čl. 2, čl. 3 ods. 2, čl. 12 a čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa postupom a rozhodnutím Okresného súdu Trenčín č. k. 26 P 216/2014-154 zo 14. júna 2017 a postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17 CoP 53/2017 z 9. mája 2018, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] a maloletého [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. októbra 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ],

a maloletého [REDACTED], [REDACTED] (spolu ďalej len „sťažovateľa“), zastúpených advokátom doc. JUDr. Štefanom Kočanom, PhD., Nitrianska 1837/5, Piešťany, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práv podľa čl. 2, čl. 3 ods. 2, čl. 12 a čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa postupom a rozhodnutím Okresného súdu Trenčín (ďalej aj „okresný súd“) č. k. 26 P 216/2014-154 zo 14. júna 2017 (ďalej aj „napadnutý rozsudok okresného súdu“) a postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) sp. zn. 17 CoP 53/2017 z 9. mája 2018 (ďalej aj „napadnutý rozsudok krajského súdu“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovatelia boli účastníkmi konania vo veci starostlivosti o maloletého [REDACTED], t. j. vo veci nezhody rodičov s podaním antidiskriminačnej žaloby voči Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v mene maloletého, vedeného Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 26 P 216/2013. Okresný súd rozsudkom č. k. 26 P 216/2014-154 zo 14. júna 2017 zamietol návrh otca na podanie antidiskriminačnej žaloby v mene maloletého dieťaťa. Krajský súd napadnutým rozsudkom č. k. 17 CoP 53/2017-189 z 9. mája 2018 potvrdil rozsudok okresného súdu.

3. Sťažnosťou podanou ústavnému súdu sťažovatelia namietajú ústavnú neudržateľnosť záverov rozsudkov okresného súdu i krajského súdu. V kontexte toho v sťažnosti tiež uvádzajú:

«Sťažovateľ 1 a Sťažovateľ 2 sú názoru, že obe vyššie citovane rozhodnutia, Rozsudok Okresného súdu v Trenčíne spisová značka 26P/216/2014-154 zo dňa 14.06.2017 a Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne spisová značka 17 CoP/53/2017-189 zo dňa 09.05.2018 teda sú nezákonné a boli nimi porušené ich základné práva (1) na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, právo (2) maloletého Sťažovateľa 2 byť v konaní počítané podľa článku 12 Dohovoru o právach dieťaťa v spojitosti so Všeobecným komentárom č. 12

k Dohovoru o právach dieťaťa, právo (3) maloletého Sťažovateľa 2 na ochranu pred všetkými formami diskriminácie podľa čl. 2 Dohovoru o právach dieťaťa, právo (4) maloletého Sťažovateľa 2 na nezasahovanie do súkromného života podľa čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa a právo (5) Sťažovateľa 1 zastupovať svoje dieťa podľa čl. 3 ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa...

1. Porušenie práva Sťažovateľa 1 a maloletého Sťažovateľa 2 na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd.

Okresný súd Trenčín a Krajský súd v Trenčíne rozsudkami, ktoré sú predmetom tejto sťažnosti, zabránili maloletému Sťažovateľovi 2 v prístupe k súdu a v prístupe k spravodlivému súdnemu konaniu na nezaújatom súde tým spôsobom, že zabránili maloletému Sťažovateľovi 2 podať, prostredníctvom Sťažovateľa 1 Antidiskriminačnú žalobu podľa § 5 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele. Uvedenými rozsudkami zabránili súdy Sťažovateľovi 1 zastupovať maloletého Sťažovateľa 2 vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú a chrániť tak maloletého Sťažovateľa 2 pred porušením jeho práv a oprávnených záujmov zo strany slovenského štátneho orgánu - kolízneho opatrovníka (ÚPSVaR TN).

2. Porušenie práva maloletého Sťažovateľa 2 byť v konaní počutý podľa článku 12 Dohovoru o právach dieťaťa v spojitosti so Všeobecným komentárom č. 12 k Dohovoru o právach

V rozsudkoch, ktoré sú predmetom tejto sťažnosti, nie je maloletého Sťažovateľa 2 počuť.

3. Právo maloletého Sťažovateľa 2 na ochranu pred všetkými formami diskriminácie podľa čl. 2 Dohovoru o právach dieťaťa

Sťažovateľ 1 je navrhovateľom v inom konaní, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 18C/12/2014, kde Sťažovateľ 1 podal Antidiskriminačnú žalobu podľa § 5 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele. V tejto veci vydali Okresný súd Trenčín a Krajský súd v Trenčíne rozsudky, voči ktorým Sťažovateľ 1 podal dovolanie na Najvyšší súd SR. Vec je teraz na Najvyššom súde SR. Ak Sťažovateľ 1 mohol podať Antidiskriminačnú žalobu podľa § 5 zákona č. 305/2005 Z. z.

o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele proti ÚPSVaR TN v konaní sp.zn 18C/12/2014 vedenom na Okresnom súde Trenčín, tak tým, že súdy vo veci, ktorá je predmetom tejto ústavnej sťažnosti, zabránili maloletému Sťažovateľovi 2 uplatniť si to isté právo (podať Antidiskriminačnú žalobu podľa § 5 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele) proti ÚPSVaR TO, tým súdy diskriminujú maloletého Sťažovateľa 2 na základe veku.

Súčasťou práva maloletého Sťažovateľa na ochranu pred diskrimináciou zo strany kolízneho opatrovníka je aj to, že maloletý Sťažovateľ 2 má právo podať prostredníctvom Sťažovateľa 1 Antidiskriminačnú žalobu podľa § 5 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele.

4. Právo maloletého Sťažovateľa 2 na nezasahovanie do súkromného života podľa čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa

Súčasťou práva maloletého Sťažovateľa 2 na nezasahovanie do súkromného života podľa čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa je aj to, že maloletý Sťažovateľ 2 má právo brániť sa proti takej diskriminácii zo strany slovenského štátneho orgánu, ktorej dôsledky sú pre maloletého Sťažovateľa 2 negatívnymi dôsledkami vo forme nestretávania sa so svojim otcom, t.j. dôsledky negatívnym spôsobom zasahujú do súkromného života maloletého Sťažovateľ 2. Podľa vyjadrenia otca maloletého Sťažovateľa 2, otec prerušil stretávanie s maloletým Sťažovateľom 2 z dôvodu diskriminácie zo strany kolízneho opatrovníka (ÚPSVaR TO), kde kolízny opatrovník diskriminuje maloletého Sťažovateľ 2 na základe veku a Sťažovateľa 1 na základe pohlavia.

5. Právo Sťažovateľa 1 zastupovať svoje dieťa podľa čl. 3 ods. 2 Dohovoru o právach Dieťaťa

Sťažovateľ 1 je zákonným zástupcom maloletého Sťažovateľa 2, preto v situácii, že súdy nemajú nikoho vhodnejšieho, než je zákonný zástupca maloletého Sťažovateľa 2, ktorý by mohol podať Antidiskriminačnú žalobu podľa § 5 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele proti kolíznemu opatrovníkovi, tak súdy majú povinnosť vyhovieť návrhu vo veci, ktorá je predmetom tejto ústavnej sťažnosti. Pretože je to práve zákonný zástupca, ktorý má právo zastupovať dieťa vo všetkých právnych vzťahoch a procesoch, ktoré vyžadujú spôsobilosť na právne úkony.

6. Okresný súd Trenčín a Krajský súd v Trenčíne sú v konflikte záujmov a nemali by rozhodovať vo veci Antidiskriminačnej žaloby podľa § 5 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele, ktorá je predmetom tejto ústavnej sťažnosti

Podľa judikátu Ústavného súdu ČR (I.ÚS 3304/13 zo dňa 19.02.2014 http://vww.otcovia.sk/docs/I.US_3304_13.pdf), „...ak štát účastníkom konania, ... určí bez ohľadu na ich vôľu zástupcu pre konkrétne konanie, hoci aj pri sledovaní legitímnych a vo všeobecnosti chvályhodných cieľov, preberá zodpovednosť za spôsob vedenia tohto zastúpenia. Z judikatúry Ústavného súdu totiž vyplýva, že ak má účastník konania svojho zvoleného zástupcu, zodpovedá za jeho voľbu a za jeho konkrétne kroky v konaní tento účastník sám. Ak však opatrovníka, čoby zástupcu účastníka konania, určí súd, zodpovedá za to, že opatrovník bude hájiť práva a oprávnené záujmy účastníka konania (nález sp. zn. II. ÚS 194/11 z 22. 11. 2012). Navyše je to vždy súd, ktorý je zodpovedný za dodržiavanie všetkých aspektov práva na spravodlivý proces v konaní, ktoré je pred ním vedené.“

Záujmom Okresného súdu Trenčín a Krajského súdu v Trenčíne je zabrániť maloletému Sťažovateľovi 2 podať proti kolíznemu opatrovníkovi (ÚPSVaR TN) Antidiskriminačnú žalobu podľa § 5 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele, pretože sú to práve tieto súdy, kto je zodpovedný za to, že kolízny opatrovník (ÚPSVaR TN) diskriminoval Sťažovateľa 2 a Sťažovateľ 1 pri výkone funkcie kolízneho opatrovníka maloletého Sťažovateľa 2.

Sťažovateľ 1 a maloletý Sťažovateľ 2 sa sťažujú na to, že Okresný súd Trenčín, a Krajský súd v Trenčíne vo veci sp. zn. 26P/216/2014, ktorá je predmetom tejto sťažnosti, nie sú neustrannými a nezaujatými súdmi, pretože sú v konflikte záujmov, čím sú tieto súdy zaujatými súdmi.

7. Súdne prieťahy

Ako príloha k tejto ústavnej sťažnosti sú uvedené upovedomenia na súdne prieťahy:

Dňa 05.01.2015 predsedovi Okresného súdu Trenčín

Dňa 16.03.2015 predsedovi Okresného súdu Trenčín

Dňa 16.03.2015 ministrovi spravodlivosti SR

Dňa 30.03.2015 predsedovi Vlády SR

Dňa 30.03.2015 Súdnej rade Okresného súdu Trenčín

Dňa 21.03.2016 predsedovi Krajského súdu v Trenčíne.»

4. Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, nálezom takto rozhodol:

«... Základné práva Sťažovateľa 1 a Sťažovateľa 2 podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd postupom, ako aj rozhodnutiami, a to rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne spisová značka 17 CoP/53/2017-189 zo dňa 09.05.2018, ako porušovateľa v I. rade, a Rozsudok Okresného súdu v Trenčíne spisová značka sp. zn. 26P/216/2014-154 zo dňa 14.06.2017, ako porušovateľa v II. rade, porušené boli.

... Základné práva Sťažovateľa 2 podľa čl. 2, čl. 12, čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa postupom ako aj rozhodnutiami a to rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne spisová značka 17 CoP/53/2017-189 zo dňa 09.05.2018, ako porušovateľa v I. rade, a Rozsudok Okresného súdu v Trenčíne spisová značka sp. zn. 26P/216/2014-154 zo dňa 14.06.2017, ako porušovateľa v II. rade, porušené boli.

... Základné práva Sťažovateľa podľa čl. 3 ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa postupom ako aj rozhodnutiami a to rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne spisová značka 17 CoP/53/2017-189 zo dňa 09.05.2018, ako porušovateľa v I. rade, a Rozsudok Okresného súdu v Trenčíne spisová značka sp. zn. 26P/216/2014-154 zo dňa 14.06.2017, ako porušovateľa v II. rade, porušené boli.

... Okresný súd Trenčín a Krajský súd v Trenčíne v napadnutých rozsudkoch nevyvrátili opodstatnenosť domnienky o zaujatosti Okresného súdu Trenčín a Krajského súdu v Trenčíne v tejto veci z dôvodu kolízie záujmov týchto súdov vo veci, ktorá je predmetom ústavnej sťažnosti. Ústavný súd Slovenskej republiky nariaďuje, aby v tejto veci ďalej rozhodoval ako súd prvej inštancie a ako súd odvolací už iba Najvyšší súd SR.

... Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva Sťažovateľovi 1 primerané zadosťučinenie vo výške 10.000 €, ktoré je porušiteľ v I. rade povinný uhradiť sťažovateľovi do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

... Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva Sťažovateľovi 2 primerané zadostučinenie vo výške 10.000 €, ktoré je porušiteľ v I. rade povinný uhradiť sťažovateľovi do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

... Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva Sťažovateľovi 1 a Sťažovateľovi 2 náhradu trov právneho zastúpenia o výške 298,08 €, ktoré je povinný porušiteľ v I. rade zaplatiť do jedného mesiaca odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu sťažovateľa.»

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje najmä na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv [čl. 2 ods. 2 ústavy (napr. III. ÚS 2/05, II. ÚS 19/05, IV. ÚS 355/09, IV. ÚS 415/09)].

7. Tvrdenia o porušení iných ustanovení ústavy alebo medzinárodnej zmluvy, ktoré sťažovateľ uvádza v texte sťažnosti mimo petitu (napr. práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy), ústavný súd považuje v súlade so svojou judikatúrou iba za súčasť argumentácie sťažovateľa, ktorej posúdením sa samostatne nezaobera (III. ÚS 149/04, III. ÚS 235/05, II. ÚS 65/07, IV. ÚS 279/07).

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Z princípu subsidiarity vo vzťahu ústavného súdu ku všeobecným súdom v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy a § 49 zákona o ústavnom súde tiež vyplýva, že v prípade konania pred všeobecnými súdmi musí sťažovateľ ochranu svojich základných práv a slobôd vrátane argumentácie s tým spojenej uplatniť najskôr v tomto konaní a až následne v konaní pred ústavným súdom. Pokiaľ sťažovateľ v rámci ochrany svojich základných práv a slobôd uplatní v konaní pred ústavným súdom argumentáciu, ktorú mohol predniesť, avšak nepredniesol v konaní pred všeobecnými súdmi, ústavný súd na jej posúdenie nemá právomoc. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj *právomoc* ústavného súdu na konanie o nich. Konštatovanie o existencii právomoci ústavného súdu zásadne predpokladá to, že sťažovateľ vyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je podľa osobitných predpisov oprávnený.

10. Zmyslom a účelom uvedeného princípu subsidiarity je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Všeobecné súdy, ktoré sú v občianskoprávnom konaní povinné vykladať a aplikovať príslušné zákony na konkrétny prípad v súlade s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy, sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie tých práv

a základných slobôd, ktoré ústava alebo medzinárodná zmluva dotknutým fyzickým osobám zaručuje. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity *právimoci* ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05). Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do *právimoci* všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

11. Podstatou sťažnosti sú námietky sťažovateľov tkvejúce v tvrdeniach, že konajúce súdy (okresný i krajský) porušili základné práva sťažovateľov uvedené v ústave (čl. 46 ods. 1), dohovore (čl. 6 ods. 1), Listine základných práv a slobôd (čl. 36 ods. 1) a Dohovore o právach dieťaťa (čl. 2, čl. 3 ods. 2, čl. 12 a čl. 16) najmä tým, že napadnuté rozhodnutia sú svojvoľné (nedostatočne odôvodnené), zabraňujú maloletému sťažovateľovi prístup k súdu podaním antidiskriminačnej žaloby a jeho nevypočutím v konaní a sú založené na konflikte záujmov s dopadom na nezávislosť a nestrannosť konajúcich súdov.

12. Ako to z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, sťažovatelia namietajú porušenie základných práv rozsudkom okresného súdu, ako aj rozsudkom krajského súdu.

13. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

14. Sťažovatelia mali možnosť domáhať sa preskúmania rozsudku okresného súdu využitím riadneho opravného prostriedku, a to odvolania (v zmysle § 355 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“), ktoré otec maloletého ako sťažovateľ napokon pred podaním (ústavnej) sťažnosti

ústavnému súdu aj účinne využil, pričom o tomto jeho odvolaní bolo rozhodnuté rozsudkom krajského súdu. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že mu ústavou nie je daná právomoc poskytnúť ochranu sťažovateľom, ak sa domáhajú porušenia základných práv rozsudkom okresného súdu, a preto sťažnosť sťažovateľov v tejto časti už po jej predbežnom prerokovaní odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

15. V rozsahu nosných dôvodov podanej sťažnosti (pozri bod 3 a 11) ústavný súd konštatuje, že tieto v zásade zodpovedajú dôvodom dovolania (ako mimoriadneho opravného prostriedku) podľa § 420 písm. g) a f) CSP („dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces“).

16. Ústavný súd konštatuje, že podľa svojej doterajšej judikatúry sa dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok v zmysle ustanovení § 236 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku a od 1. júla 2016, keď nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, v zmysle ustanovenia § 419 a nasl. považuje za účinný právny prostriedok ochrany základných práv a slobôd v občianskoprávnom konaní (napr. I. ÚS 1/00, II. ÚS 31/00, I. ÚS 209/05, III. ÚS 3/07), preto ho nemožno nahradiť rozhodnutím ústavného súdu o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

17. Nevyužitie zákonnej možnosti podať dovolanie nemožno preto nahradzovať sťažnosťou podanou ústavnému súdu, ktorý môže založiť svoju *právomoc* na konanie o nej až vtedy, ak fyzická alebo právnická osoba nemala inú ústavnú a zákonnú možnosť účinnej ochrany svojich práv; túto možnosť však sťažovatelia v tomto prípade mali.

18. Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnenie *právomoci* dovolacieho súdu predchádza uplatneniu *právomoci* ústavného súdu, možno považovať podanie sťažnosti (smerujúcej proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu odvolaciemu, proti ktorému sťažovateľ

██████████ podal i dovolanie) ústavnému súdu v tomto procesnom štádiu (pred rozhodnutím dovolacieho súdu o dovolaní) ako predčasné (m. m. IV. ÚS 228/2010, IV. ÚS 311/2010).

19. Na základe uvedeného ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol pre *nedostatok právomoci ako celok*, pričom sa argumentáciou sťažovateľov a ani ich návrhmi na zrušenie napadnutých rozhodnutí a priznaním náhrady trov konania nezaoberal, pretože tie sú viazané na vyslovenie porušenia práv a slobôd (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave 19. decembra 2018